

kommende, vel ikke saaledes, at man udtryffeligt beregner et Beløb af 3 Mk. pr. Hoved, men at det ordentligviis, maa antages at være Udgangspunktet, saa at man kun paa Grund af særegne Omstændigheder afviger derfra, naar man troer, at vedkommende Beboere ikke kunde udrede saa meget, til Exempel i enkelte Egne af Jylland, hvor der findes Pottemagerier eller Træskomagerier, som langtfra vilde kunne bære et saadant Beløb pr. Hoved. Men der kan ogsaa ske Afvigelse i modsat Retning, saaledes hvor der findes betydelige Fabrikker, og i saa Henseende antager jeg, at selve Paragraffen, hvis den bliver til Lov, indeholder Regler, idet der er Skjelnet mellem det større og mindre Næringsbrug, og er fastsat en vis Størrelse, efter hvilken man kunde ansætte Ligningen. Naar da disse Ligninger, foreløbigt udkastede af Sogneforstanderskaberne, havde passeret Amdsraadene og vare indsendte til Finanzministeriet, vilde det der være nødvendigt at gennemgaae og sammenligne dem, og derefter foretage saadanne Forandringer, som maatte være fornødne for at udbringe dette Beløb af 25,000 Rbd., som der er foreslaaet. Hele denne Fremgangsmaade er jo vistnok ingenlunde af den Bestemthed, som kunde ønskes for et Forhold af den Art, og jeg maa ogsaa tilstaae, at, uagtet jeg har anseet det for min Pligt at komme Osferne om Næringsbrugets Beskatning paa Landet imøde paa den Maade, som skeet er, vilde jeg dog ikke have dristet mig til at tage Initiativet til dette Forslag. Jeg troer dog, at det vil kunne lade sig gjøre eensgang for Alle, og da maaskee tillige kunne afgive et ret nyttigt Forarbejde til de Forandringer, der senere maatte forestaae i vore Skattelove.

M. P. Bruun: Mod selve Principet af at paaligne Skat paa Næringen paa Landet er det langtfra jeg skulde have Noget at erindre; derimod er det vist nok, at Opførelsesmaaden deraf har sine store Banskfeligheder, og jeg skulde tillade mig at formene, at efter den Maade, som den høitærede Finanzminister nu efter sine Uttringer meente at burde gaae frem paa, ville de Banskfeligheder, jeg har befrygtet, netop for en stor Deel være tilstede. Jeg troer nemlig, at Beregningen efter

de statistiske Tabeller over de Hovedpersoner, der drive industriel Næring paa Landet, let vil føre til meget uheldige Resultater. Man kan, som ogsaa under Forhandlingerne i Folkethinget er udtalt, egentlig slet ikke gaae ud derfra, fordi en overordentlig stor Deel af de Industriedrivende er simple Arbejdere, som man gjerne sigte, men desuagtet ved Folketællingen ere beregnede som Hovedpersoner. Det vilde, forekommer det mig, have været at foretrække, at der ved Ligningen af Næringskatten ikke var bleven nævnt nogen bestemt Sum, men at man hellere havde valgt en vis bestemt Procentdeel af deres formeentlige Indkomster, eller en anden saadan Maalestok bestemt, og at man derefter havde overladt det til Amdsraadet eller Communalbestyrelserne at ligne Beløbet paa Vedkommende efter bedste Skjon. Gaaer man ud fra denne Mening, vil jeg tillade mig at formene, at det vilde være en bedre Maade end den Anviisning, som den høitagtede Finanzminister har at tilstille vedkommende Communalbestyrelser, om man vilde tage Hensyn til en saadan Ansættelse, snarere end til en Ansættelse, baseret paa Antallet af Individuerne. Dersom det f. Ex. blev foreskrevet vedkommende Amdsraad, vedkommende Communalbestyrelse at ligne i deres respective Districter en vis Procentdeel af Formue og Indkomst paa dem, som maatte antages at kunne betale Næringskrigsskat, og en saadan Ligning derefter blev indsendt til Finanzministeriet, saa forekommer det mig, at den høitagtede Finanzminister derefter ved Sammenligning med den hele Sum af 25,000 Rbd., der skal komme ind, bedre vilde være istand til at fordele den paa vedkommende Districter, end ved at holde sig til en Basis, grundet paa Folketallet af de Industriedrivende, som jeg i Henhold til, hvad jeg allerede har ytret, maa ansee for aldeles mislig, om jeg saa maa kalde den.

Wessely: Jeg skulde blot tillade mig et Par Ord i Anledning af, hvad den høitagtede Finanzminister har anført med Hensyn til Beskatningen af Næringen paa Landet. Forsaavidt man vil opkaste det Spørgsmaal, om en saadan Beskatning bør finde Sted, og man dertil vil knytte den Betingelse, forsaavidt som Næringen paa Landet kan betale en saa-